

вянскиятъ езикъ съ ѝ, които са произнасятъ еднакво.

10) Намѣсто џ въ древниятъ периодъ сж писале постоянно џ. Буквата џ е сжкращенна форма отъ двѣте букви.

Както въ старобългарскиятъ, така и въ новославянскиятъ езикъ нѣкои букви въ многоупотрѣбляемите думи са отпуцатъ и замѣняватъ са съ *титли*. Тука сме длжни да кажеме и това, че водкото единъ памѣтникъ е по-старъ, тождкова и титлите са срѣщатъ въ него по-малко. Това е единъ отъ най-главните признаци, които опредѣляватъ древността на памѣтниците. Тие титли сж двойни: *прости* и *буквенни*. Както първите, така и послѣдните сж са писале отгоре надъ сжкратенните думи. Тие сжкращения сж указани въ сѣки славянски букваръ.

Освѣнъ титлите, въ стариятъ и въ новиятъ славянски езици сж писале и други знакове, ако тие и да не сж са сжблюдале правилно. Най-важниятъ знакъ въ това отношение е билъ апостровътъ ('), който са е писалъ така сжщо за сжкращение (в'сакъ нам. въсакъ, амин' нам. аминъ, и пр.).

Ударенията и много още други знакове сж воведени слѣдъ време, а особенно въ послѣдните петъ столѣтия. Въ древните памѣтници ние намираме твѣрде голѣма простота.

ЗА ЗВУКОВЕТЕ И ЗА БУКВИТЕ.

Старобългарскиятъ езикъ е билъ много по-богатъ съ своите гласни звукове, нежели